

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 10.4.2013
COM(2013) 179 final

KOMUNIKAT KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

Drugie sprawozdanie na temat realizacji strategii bezpieczeństwa wewnętrznego UE

KOMUNIKAT KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

Drugie sprawozdanie na temat realizacji strategii bezpieczeństwa wewnętrznego UE

1. WPROWADZENIE

1.1. Bezpieczeństwo wewnętrzne w aktualnym kontekście

Strategię bezpieczeństwa wewnętrznego UE ustanowiono, aby Europa mogła stawić czoło istniejącym wyzwaniom oraz pojawiającym się zagrożeniom, zgodnie ze wspólnym podejściem, które obejmuje zarówno podmioty na szczeblu UE, jak i na poziomie krajowym i lokalnym.

U podstaw strategii leżą wspólne wartości poszanowania praw podstawowych i praworządności, solidarności oraz wzajemnego wsparcia. Komisja będzie w dalszym ciągu zapewniać pełne przestrzeganie tych wartości, w szczególności Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

Jednym z głównych zagrożeń dla naszego bezpieczeństwa wewnętrznego jest przestępczość zorganizowana i jej niekorzystny wpływ na gospodarkę UE obejmujący zakłócenia na rynku wewnętrznym.

Tytułem przykładu, Biuro Narodów Zjednoczonych ds. Narkotyków i Przestępczości (UNODC) szacuje, że wartość przestępstw mogła wynieść w 2009 r. około 3,6 % światowego PKB, czyli około 2,1 bln USD. Korupcja, oszustwa i przemyt prowadzą do ponoszenia przez rządy państw członkowskich UE dużych strat w czasie, gdy potrzeba stabilnych dochodów i podstawy opodatkowania ma zasadnicze znaczenie dla rozwiązania problemu deficytu publicznego.

Prześledzenie przepływu pieniędzy i odzyskiwanie dochodów uzyskiwanych w wyniku przestępstwa jest w dalszym ciągu kluczowym celem unijnej strategii na rzecz rozbicia sieci przestępczości zorganizowanej.

Komisja wprowadziła już inicjatywy i instrumenty służące osiągnięciu tego celu, takie jak dyrektywa w sprawie zamrażania i konfiskaty dochodów uzyskiwanych w wyniku przestępstw na terytorium Unii Europejskiej, czwarta dyrektywa w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz dyrektywa w sprawie ochrony interesów finansowych UE.

Podejście administracyjne zapewniające możliwości wykrywania i reagowania na przestępczą infiltrację gospodarki również przyczynia się do niwelowania nierównowagi powstałej między innymi w wyniku działania przestępczości zorganizowanej oraz tworzenia warunków do rozkwitu rynku wewnętrznego. Niedawne utworzenie przez Europol Europejskiego Centrum ds. Walki z Cyberprzestępczością (EC3) ma na celu wzmocnienie zdolności Europy do ochrony obywateli, przedsiębiorstw i administracji oraz ich infrastruktury przed atakami cybernetycznymi, które mogą spowodować narastające straty gospodarcze.

Strategia bezpieczeństwa wewnętrznego opiera się na pięciu celach strategicznych, którymi są: rozbicie międzynarodowych sieci przestępczych, zapobieganie terroryzmowi, wzmocnienie bezpieczeństwa cybernetycznego, wzmocnienie bezpieczeństwa granic oraz zwiększenie odporności na sytuacje kryzysowe i katastrofy. W sprawozdaniu z realizacji strategii bezpieczeństwa wewnętrznego za 2011 r. walkę z przestępczością zorganizowaną i cyberprzestępczością wskazano jako dwa główne wyzwania, którym należy stawić czoło w nadchodzącym roku. Od tamtej pory zrobiono wiele, wspólnie z działaniami w ramach innych celów strategii.

2. STRATEGIA BEZPIECZEŃSTWA WEWNĘTRZNEGO W MINIONYM ROKU.

2.1. Cel strategiczny 1: Rozbijanie międzynarodowych siatek przestępczych

Działania sieci przestępczości zorganizowanej uważa się za bardziej złożone i różnorodne oraz mające większy zasięg międzynarodowy niż kiedykolwiek wcześniej. Na przykład przestępczość zorganizowana w oparciu o internet nadal będzie się zwiększać w miarę rosnącego wykorzystywania szerokopasmowego internetu i urządzeń przenośnych.

Cykl polityki unijnej w odniesieniu do poważnej i zorganizowanej przestępczości pomaga w koordynowaniu współpracy operacyjnej w zakresie zjawiska przestępczości mającego znaczenie dla całej UE. Państwa członkowskie przy wsparciu agencji i instytucji UE działają wspólnie na rzecz walki z traktowaną priorytetowo przestępczością transgraniczną. Poważne zjawiska przestępczości są identyfikowane poprzez ocenę zagrożenia opracowywaną przez Europol (zwłaszcza SOCTA) w oparciu o informacje uzyskane od państw członkowskich. Obecnie realizowany jest krótki cykl polityki obejmujący lata 2011–2013 stanowiący etap szkoleniowy dla pełnego cyklu polityki wytyczonego na lata 2013–2017.

Na początku 2013 r. Komisja przyjęła wnioski dotyczące **czwartej dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy**¹ wraz z rozporządzeniem w sprawie **transferów środków pieniężnych**². To ostatnie zostanie uzupełnione w dalszej części 2013 r. wnioskiem dotyczącym **dyrektywy w sprawie karalności prania pieniędzy**. Pakiet ten zajmie się nowymi zagrożeniami i nowymi rodzajami ryzyka, zwłaszcza poprzez poprawę przejrzystości podmiotów prawnych. Działania w zakresie zwalczania prania pieniędzy prowadzone są także poza UE przez Służbę Działań Zewnętrznych we współpracy z platformami regionalnymi w Afryce i Ameryce Łacińskiej.

Na początku 2013 r. przyjęto również wniosek dotyczący **dyrektywy w sprawie fałszowania walut**³. We wniosku ustanowiono w szczególności nowe sankcje karne. Innym ważnym elementem jest zobowiązanie państw członkowskich do udostępnienia skutecznych narzędzi dochodzeniowych w celu wykrywania przypadków fałszowania waluty, równoważnych narzędziom stosowanym do zwalczania przestępczości zorganizowanej lub innych poważnych rodzajów przestępczości.

Wnioski dotyczące **dyrektywy w sprawie zwalczania nadużyć finansowych na szkodę interesów finansowych Unii za pośrednictwem prawa karnego**⁴ oraz **dyrektywy w sprawie sankcji karnych za wykorzystywanie informacji poufnych i manipulacje na rynku**⁵ są dodatkowymi narzędziami prawa karnego, które dotyczą głównych słabości odnoszących się do obrotu na rynku wewnętrznym oraz rynków finansowych.

Komisja kontynuuje propagowanie nowej **inicjatywy strategicznej w zakresie zwalczania korupcji w UE**. Odbywa się to dwojaki sposób: poprzez „Sprawozdanie o zwalczaniu korupcji w UE” mające na celu dokonanie oceny wysiłków państw członkowskich w walce z korupcją w regularnych odstępach czasu oraz za pomocą silniejszej koncentracji na problemie korupcji w ramach wewnętrznych i zewnętrznych obszarów polityki UE. W celu przygotowania pierwszego sprawozdania o zwalczaniu korupcji w UE, które ma zostać przedstawione w 2013 r., powołano grupę 17 ekspertów ds. korupcji oraz utworzono sieć lokalnych korespondentów badawczych we wszystkich państwach członkowskich.

¹ COM(2013) 45/3.

² COM(2013) 44/2.

³ COM(2013) 42 final.

⁴ COM(2012) 363 final.

⁵ COM(2011) 654 final.

Transparency International zakończyła w 2012 r. realizację współfinansowanego przez Komisję projektu ENIS (European National Integrity Systems, Europejskie Krajowe Systemy Uczciwości) obejmującego 23 państwa członkowskie UE, Norwegię i Szwajcarię. Łącznie trzynastu instytucji i sektorów w każdym kraju poddano analizie i ocenie w odniesieniu do ich zdolności do radzenia sobie z korupcją. Transparency International opublikowała indywidualne oceny krajowe oraz porównawcze sprawozdanie analityczne. Zalecenia i wnioski z oceny ENIS są jednym ze źródeł do przygotowania sprawozdania o zwalczaniu korupcji w UE.

Konfiskaty mienia pochodzącego z działalności przestępczej mogą być skuteczną bronią w walce z przestępczością, jako że stanowią one zagrożenie dla atrakcyjności finansowej działań przestępczych, chronią gospodarkę przed przenikaniem przestępców i korupcją, a także pomagają odbudować społeczne poczucie sprawiedliwości. Komisja przyjęła wniosek dotyczący **dyrektywy w sprawie zamrożenia i konfiskaty dochodów pochodzących z działalności przestępczej w Unii Europejskiej**⁶ w celu ułatwienia zabezpieczania i konfiskaty zysków z uzyskiwanych z poważnej i zorganizowanej działalności przestępczej w Unii Europejskiej poprzez wprowadzenie wspólnych minimalnych wymogów, a tym samym ochrony gospodarki legalnej.

Wysiłki na poziomie UE idą w parze z inicjatywami państw członkowskich, takimi jak ustanowienie nowych biur oraz zespołów ds. odzyskiwania mienia w Austrii, Rumunii i Estonii oraz wspieranie przez Europol państw członkowskich poprzez Biuro ds. Odzyskiwania Mienia Przestępczego. Niektóre państwa członkowskie wprowadziły również mechanizmy ponownego wykorzystania skonfiskowanego majątku do celów publicznych i społecznych.

Realizacja projektu hiszpańskiego centrum doskonałości w zakresie odzyskiwania mienia i szkolenia (CEART), współfinansowanego przez Komisję Europejską, doprowadziła do opublikowania białej księgi dotyczącej biur ds. odzyskiwania mienia, w której szczegółowo opisano działania każdego z biur. W ramach projektu CEART zrealizowano również międzynarodowy kurs szkoleniowy w zakresie odzyskiwania mienia oraz prowadzenia dochodzeń finansowych, który był jednym z pierwszych ogólnoeuropejskich kursów dostępnych dla praktyków z zakresu odzyskiwania mienia.

Unia Europejska zawarła nowe umowy ze Stanami Zjednoczonymi i Australią o przekazywaniu i wykorzystywaniu **danych dotyczących przelotu pasażera (PNR)**⁷ i jest bliska zakończenia negocjacji z Kanadą. Umowy te umożliwiają analizę danych przez naszych partnerów w celu zapobiegania poważnym przestępstwom transgranicznym, w tym przestępstwom terrorystycznym, a także w celu ich wykrywania i prowadzenia odnośnych dochodzeń. Dane PNR, zwłaszcza poprzez umożliwienie identyfikacji osób wcześniej „nieznanych” organom ścigania, ale stwarzających zagrożenie dla bezpieczeństwa, pomogą szybciej i bardziej skutecznie rozbić sieci przestępcze.

Strategia UE na rzecz wyeliminowania handlu ludźmi na lata 2012–2016, przyjęta w czerwcu 2012 r., koncentruje się na zintensyfikowanym ściganiu handlarzy, udzielaniu wsparcia i ochronie ofiar handlu ludźmi oraz zapobieganiu handlowi ludźmi, rozszerzając i uzupełniając dyrektywę przyjętą w 2011 r.⁸ Koordynator UE ds. przeciwdziałania handlowi ludźmi ponosi kluczową odpowiedzialność w realizacji strategii mającej na celu poprawę koordynacji i spójności między zaangażowanymi podmiotami. **Operacyjny plan działania w**

⁶ COM(2012) 85 final.

⁷ Dz.U. L 186 z 14.7.2012, s. 4 (Australia) i Dz.U. L 215 z 11.8.2012, s. 5 (Stany Zjednoczone).

⁸ Dyrektywa 2011/36/UE w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania tego procederu oraz ochrony ofiar.

sprawie handlu ludźmi, kierowany wspólnie przez Zjednoczone Królestwo i Niderlandy, jest jednym z ośmiu priorytetowych obszarów cyklu polityki unijnej dotyczącej poważnej i zorganizowanej przestępczości. W celu wzmocnienia koncentracji i zwiększenia spójności w zakresie wymiaru zewnętrznego działań UE w dziedzinie handlu ludźmi państwa członkowskie, w ścisłej współpracy z Komisją, Europejską Służbą Działań Zewnętrznych i agencjami UE, uzgodniły listę priorytetowych państw trzecich.

Transgraniczna wymiana informacji w obrębie UE ma zasadnicze znaczenie dla zwalczania poważnej przestępczości i przestępczości transgranicznej. Możliwe są jednak dalsze ulepszenia. W swoim komunikacie w sprawie **europejskiego modelu wymiany informacji (EIXM)** Komisja przedstawia plan działania na rzecz lepszego wdrażania istniejących instrumentów UE, bardziej systematycznego wykorzystywania kanału wymiany informacji Europolu, a także krajowych punktów kontaktowych skupiających główne kanały wymiany informacji⁹.

Nowa strategia antynarkotykowa UE na lata 2013–2020 koncentruje się między innymi na dynamice nielegalnego rynku narkotyków, w tym na zmianie szlaków przemytu narkotyków, transgranicznej przestępczości zorganizowanej i wykorzystywaniu nowych technologii telekomunikacyjnych jako czynnika ułatwiającego dystrybucję nielegalnych narkotyków i nowych substancji psychoaktywnych. Strategia ma wiele celów, między innymi: przyczynianie się do wymiernego ograniczenia popytu na narkotyki, uzależnienia od narkotyków i zagrożeń zdrowotnych oraz społecznych zagrożeń i szkód związanych z narkotykami; przyczynianie się do zakłócenia nielegalnego rynku narkotyków oraz wymiernego ograniczenia dostępności nielegalnych narkotyków; wspieranie koordynacji poprzez aktywną debatę i analizy rozwoju sytuacji oraz wyzwań w dziedzinie narkotyków na poziomie unijnym i międzynarodowym.

Sprawozdanie w sprawie **rynków narkotykowych w UE** ogłoszone w styczniu 2013 r. stanowiło jeden z głównych kroków w kierunku koordynacji pomiędzy agencjami w zakresie spraw wewnętrznych w celu zwalczania przestępczości zorganizowanej i nielegalnego handlu narkotykami. W sprawozdaniu, opracowanym wspólnie przez Europejskie Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (EMCDDA) i Europol, podkreślono istnienie szeregu nowych trendów, w tym mobilnej produkcji amfetaminy i ecstasy, oraz gwałtowny rozwój nowych substancji psychoaktywnych, które są agresywnie rozprowadzane wśród młodych ludzi za pośrednictwem internetu. Ogólnoeuropejska współpraca i zrozumienie sytuacji na rynku narkotyków są niezbędne do skutecznego egzekwowania prawa w tej szybko zmieniającej się dziedzinie.

Europol odgrywa istotną rolę w ułatwianiu transgranicznej wymiany informacji w UE poprzez zapewnienie wymiany informacji oraz systemów przechowywania, a także usług wsparcia operacyjnego i produktów analitycznych. Na koniec trzeciego kwartału 2012 r. Europol ułatwił wymianę ponad 200 000 wiadomości operacyjnych; zapoczątkowano też ok. 12 000 dochodzeń. Europol wspierał coraz większą liczbę¹⁰ ważnych operacji w państwach członkowskich poprzez zapewnienie wsparcia operacyjnego i dostarczenie ponad 600 operacyjnych sprawozdań z analizy. Wkład w zakresie informacji przekazanych przez państwa członkowskie do plików roboczych do celów analizy wzrósł ogółem o 40% po realizacji priorytetów uzgodnionych w kontekście cyklu polityki unijnej, natomiast w obszarze handlu ludźmi zwiększył się o 60 %.

Wspieraniu współpracy transgranicznej i wymiany informacji służą też szkolenia organizowane przez **Europejskie Kolegium Policyjne (CEPOL)**. W 2012 r. CEPOL

⁹ COM(2012) 735 final.

¹⁰ Wzrost o 43 % w stosunku do 2011 r.

przeszkoliło prawie 6 000 osób w ramach ponad 100 różnych działań szkoleniowych w zakresie różnych zagadnień: od przestępstw finansowych i handlu narkotykami do wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych, handlu ludźmi i cyberprzestępczości.

Eurojust pozostaje ważnym podmiotem w ramach współpracy sądowniczej w sprawach karnych. Zwalczanie poważnej i zorganizowanej przestępczości było i pozostaje priorytetem pracy Eurojustu. Zorganizowane grupy przestępcze stanowią nie tylko samodzielny element, ale również zjawisko o charakterze przekrojowym, wzmacniające powagę innych przestępstw. W 2012 r. w dokumentacji Eurojustu zarejestrowano 231 spraw dotyczących przestępczości zorganizowanej w porównaniu ze 197 przypadkami w 2011 r.

Innym skutecznym narzędziem wykrywania przestępców jest wykorzystanie w pracach **wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych (JIT)**. Wsparcie finansowe zapewnione przez Eurojust ułatwia tworzenie JIT wynikające z potrzeb operacyjnych również w krótkim czasie. Do lutego 2013 r., za pośrednictwem drugiego projektu wspierania wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych, w oparciu o 252 wnioski o dofinansowanie, Eurojust udzielił wsparcia 87 różnym JIT. Większość JIT koncentruje się na handlu narkotykami i ludźmi, ale zajmowały się również praniem pieniędzy, nadużyciami finansowymi, korupcją i zorganizowanym rozbojem.

Wspólny zespół dochodzeniowo-śledczy w sprawie „tokijskiej” został założony przez Belgię, Francję i Zjednoczone Królestwo z udziałem Eurojustu i Europolu w celu zbadania sieci kurierów zwierzbowanych przez zorganizowany krąg przestępczy w Belgii i Francji do międzynarodowego przemytu narkotyków z Brazylii i niektórych krajów Afryki Środkowej przez Londyn do Japonii. Odbyła się wspólna operacja z kilkoma aresztowaniami w Belgii i Zjednoczonym Królestwie. Dwie osoby zostały następnie skazane odpowiednio na karę ośmiu lat pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 3 780 EUR oraz sześciu lat i sześciu miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 30 000 EUR.

Zamierzenia na 2013 r.

Komisja podejmie następujące działania:

- publikacja pierwszego sprawozdania o zwalczaniu korupcji w UE, z uwzględnieniem zaleceń dla państw członkowskich;
- zaproponowanie dyrektywy w sprawie sankcji karnych dotyczących prania pieniędzy;
- przedstawienie propozycji reformy Eurojustu;
- opracowanie inicjatywy politycznej w zakresie zwalczania nielegalnego obrotu bronią palną w celu zachowania bezpieczeństwa wewnętrznego w UE;
- przedstawienie dwóch wniosków w sprawie aktów ustawodawczych zmieniających decyzję Rady 2005/387/WSiSW z dnia 10 maja 2005 r. w sprawie wymiany informacji, oceny ryzyka i kontroli nowych substancji psychoaktywnych oraz decyzję ramową Rady 2004/757/WSiSW z dnia 25 października 2004 r. ustanawiającą minimalne przepisy określające znamiona przestępstw i kar w dziedzinie nielegalnego handlu narkotykami;
- przedstawienie rozporządzenia w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej w celu zwiększenia ochrony budżetu Unii Europejskiej oraz ułatwienia postępowań karnych w tej dziedzinie;

- przyjęcie komunikatu dotyczącego wszechstronnej strategii zwalczania przemytu papierosów.

Państwa członkowskie wzywa się do:

- dokonania szybkiego postępu w zakresie uzgadniania propozycji reform Europolu i CEPOL-u w połączeniu z położeniem większego nacisku na szkolenie funkcjonariuszy organów ścigania w celu wzmocnienia współpracy transgranicznej;
- zakończenia rozmów z Parlamentem Europejskim na temat dyrektywy w sprawie zamrażania i konfiskaty dochodów pochodzących z działalności przestępczej w UE oraz na temat dyrektywy w sprawie wykorzystania danych PNR do celów egzekwowania prawa;
- dalszego rozwijania zasobów i uprawnień ich biur ds. odzyskiwania mienia;
- działań następnych w związku z zaleceniami zawartymi w komunikacie w sprawie europejskiego modelu wymiany informacji (EIXM);
- podjęcia działań, jak określono w strategiach UE, w celu rozwiązania problemu handlu ludźmi i narkotykami;
- działań następnych w związku z zaleceniami zawartymi w przyszłym pierwszym sprawozdaniu o zwalczaniu korupcji w UE za 2013 r.;
- wdrażania planów działań operacyjnych w ramach cyklu polityki unijnej dotyczącej: handlu ludźmi, mobilnych zorganizowanych grup przestępczych, przemytu towarów w kontenerach, zwalczania narkotyków syntetycznych, szlaków transportu narkotyków pochodzących z Afryki Zachodniej oraz przestępczości wywodzącej się z Bałkanów Zachodnich.

2.2. Cel strategiczny 2: Zwalczanie terroryzmu i walka z radykalizacją postaw oraz werbowaniem terrorystów

Według Europolu, mimo że ogólna liczba ataków terrorystycznych w państwach członkowskich UE zmniejsza się w ostatnich latach, obraz zagrożenia terrorystycznego jest obecnie bardzo zróżnicowany (terroryzm inspirowany przez Al-Kaidę, terroryzm prawicowy, lewicowy lub anarchistyczny, ruchy separatystyczne i terroryzm jednej sprawy), przy czym możliwe jest zwiększenie liczby spisków ze strony samotnych podmiotów oraz małych, niezależnych grup. Ponadto wydarzenia geopolityczne na Bliskim Wschodzie, w regionie Sahelu i Rogu Afryki będą miały wpływ na sytuację w zakresie bezpieczeństwa w Europie. Zwłaszcza obywatele UE o radykalnych poglądach, podróżujący do stref konfliktów i uczestniczący w tych konfliktach, zwani zagranicznymi bojownikami, powracający do Europy z doświadczeniami konfliktu, będą nadal stwarzać zagrożenie dla UE.

Zwalczanie terroryzmu pozostawało priorytetowym celem Unii Europejskiej w roku, w którym ataki w Tuluzie i Burgas tragicznie podkreśliły realny charakter zagrożenia terrorystycznego.

W następstwie ataku w Burgas **Europol** udzielił władzom bułgarskim wysoko cenionego wsparcia operacyjnego. Ponadto unijna sieć AirPol, składająca się z organów policji odpowiedzialnych za bezpieczeństwo w portach lotniczych i otaczających je obszarach, wydała wytyczne w sprawie nowych środków i procedur bezpieczeństwa w celu zapobiegania podobnym atakom w ciągu 24 godzin.

Sieć AirPol uzyskała mandat do działania na podstawie decyzji Rady w następstwie wykrycia ładunków wybuchowych w przesyłkach z Jemenu w 2010 r. i pracuje w celu wymiany najlepszych praktyk, a także podejmuje zadania w zakresie budowania potencjału na podstawie ustanowionego przez Komisję programu finansowania zapobiegania przestępczości (ISEC).

Terroryzm pozostaje jednym z priorytetów w pracy operacyjnej **Eurojustu**¹¹. Ponadto w 2012 r. Eurojust kontynuował rozwijanie koncepcji i zawartości Monitora wyroków za przestępstwa związane z terroryzmem (TCM), który zawiera przegląd rozwoju praktyki sądowniczej związanej z terroryzmem w państwach członkowskich, a także sądową analizę wybranych przypadków.

Warsztaty dla praktyków zorganizowane wspólnie przez Eurojust i Europol w grudniu 2012 r. zgromadziły specjalistów w sprawie zwalczania terroryzmu z Indii i z UE. Ich celem było propagowanie współpracy sądowej poprzez określenie wspólnych interesów i rozważania na temat norm.

Europejska polityka antyterrorystyczna opiera się na zapobieganiu. **Unijną sieć upowszechniania wiedzy o radykalizacji postaw (RAN)** ustanowiono w celu połączenia podmiotów (takich jak bezpośrednio zaangażowani praktycy, eksperci, pracownicy socjalni, pracownicy naukowcy, organizacje pozarządowe itp.) zaangażowanych w terenie w przeciwdziałanie radykalizacji postaw i brutalnemu ekstremizmowi w całej Europie. W przypadku ośmiu grup tematycznych RAN oferuje wyjątkową możliwość wymiany doświadczeń i wyników. Wyniki dotychczasowej pracy RAN przekazano decydentom i omówiono na konferencji na wysokim szczeblu pod koniec stycznia 2013 r.

Zalecenia RAN, w szczególności przedłożone przez grupę roboczą ds. bojowników zagranicznych, wniosą również wkład w działania UE na rzecz wzmocnienia **synergii między wewnętrzną i zewnętrzną polityką bezpieczeństwa**.

W ramach programu ISEC wspierane są projekty, których celem jest rozwiązanie kwestii radykalizacji i brutalnego ekstremizmu w szczególności poprzez lepsze szkolenia i podnoszenie świadomości wśród praktyków, wygaszanie zaangażowania i łagodzenie radykalnych postaw, zwiększenie zdolności reagowania obywateli i społeczeństwa obywatelskiego, rozpowszechnianie relacji ofiar terroryzmu, jak również zwalczanie propagandy terrorystycznej. Takie projekty realizowane są przez organizacje uczestniczące między innymi z Belgii, Danii, Niemiec i Zjednoczonego Królestwa.

Innym przykładem antyterrorystycznych działań prewencyjnych jest ustanowienie przez UE za pomocą **rozporządzenia w sprawie stosowania i obrotu prekursorami materiałów wybuchowych**¹² najbardziej zaawansowanego systemu na skalę globalną, mającego na celu uniemożliwienie dostępu do prekursorów materiałów wybuchowych, które mogą być wykorzystywane przez terrorystów.

Komisja, we współpracy z państwami członkowskimi, pracuje obecnie nad nowymi propozycjami dotyczącymi bezpieczeństwa **chemicznego, biologicznego, radiologicznego i jądrowego oraz w zakresie materiałów wybuchowych (CBRN-E)** na poziomie UE. Nacisk położony jest na najważniejsze działania, które mają zostać zrealizowane w nadchodzących latach, oraz na osiągnięcie synergii z prac w dziedzinie CBRN-E, w tym wykrywania, w oparciu o dwa sprawozdania z postępu prac opublikowane w 2012 r.

¹¹ W 2012 r. przez Eurojust zostały zarejestrowane łącznie 32 sprawy związane z terroryzmem, w tym także dotyczące finansowania terroryzmu.

¹² 2010/0246 (COD).

Komisja rozpoczęła prace nad przeglądem **dyrektywy w sprawie ochrony infrastruktury krytycznej**¹³ w celu przedłożenia w pierwszym półroczu 2013 r. propozycji nowego podejścia. Celem jest zapewnienie utrzymania funkcjonowania usług o ważnym znaczeniu społecznym. Zniszczenie lub zakłócenie infrastruktury krytycznej może powodować poważne skutki dla społeczeństwa.

W wyniku realizacji projektu Posejdon, współfinansowanego w ramach programu ochrony infrastruktury krytycznej, zidentyfikowano zagrożenia i słabości zarówno infrastruktury krytycznej, jak i mechanizmów decyzyjnych, w celu poprawy bezpieczeństwa w zakresie transgranicznego ruchu pasażerskiego w regionie Morza Bałtyckiego. Wyniki są zawarte w pilotażowym opracowaniu (*Preventing Terrorism in Maritime regions – Case Analysis of Project Posejdon*, Zapobieganie terroryzmowi w regionach morskich – analiza przypadku projektu Posejdon) i dotyczą na przykład strategii walki z terroryzmem w odniesieniu do przewozów promowych.

Wewnętrzne połączenia między różnymi rodzajami transportu wymagają solidnych strategii w dziedzinie walki z terroryzmem w celu ochrony stabilności handlu i utrzymania zaufania w zakresie bezpieczeństwa i ochrony sieci transportowej. W 2012 r. Komisja wydała dokument dotyczący **bezpieczeństwa transportu**¹⁴, w którym wskazano szereg kwestii o kluczowym znaczeniu dla skutecznego ograniczania zagrożeń terrorystycznych. Między innymi, w opracowaniu sugeruje się utworzenie ogólnych ram bezpieczeństwa dla przewoźników, takich jak programy bezpieczeństwa, szkolenia w zakresie świadomości bezpieczeństwa oraz ćwiczenia, plany awaryjne i plany przywrócenia gotowości.

W odniesieniu do bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego zmiany są odpowiedzią na zagrożenia i **techniki wykrywania** muszą nadążać za ciągłą innowacyjnością wykazywaną przez grupy terrorystyczne. Trwa finalizacja procesu ustanawiania unijnego zharmonizowanego systemu certyfikacji urządzeń kontrolnych na lotniskach i trwa międzynarodowa koordynacja w celu usprawnienia pracy naukowej. Komisja i państwa członkowskie aktywnie wspierają innowacyjne testy techniczne mające na celu poprawę wykrywania różnych zagrożeń (np. w ładunku i bagażu oraz bezpośrednio u osób).

Oprócz szeregu działań badawczych w dziedzinie testowania innowacyjnych technik Komisja wspólnie z państwami członkowskimi podjęła aktywną działalność w zakresie wykrywania połączoną z pewną liczbą **prób operacyjnych**, zarówno podczas mistrzostw Europy w piłce nożnej EURO 2012, jak też w obszarach bezpieczeństwa transportu publicznego i budynków publicznych, w celu wypracowania najskuteczniejszych modeli ochrony.

Na przykład Komisja wdraża program ITRAP (program oceny nielegalnego handlu substancjami radioaktywnymi) w celu zapewnienia niezależnej oceny dostępnych na rynku urządzeń do wykrywania promieniowania stosowanych do wykrywania i identyfikacji materiałów jądrowych i promieniotwórczych.

Szkolenie jest kluczowym elementem skutecznego wdrożenia systemów bezpieczeństwa. Przykładem konkretnego działania wspieranego przez Komisję w tej dziedzinie jest ustanowienie Europejskiego Ośrodka Szkoleń w Zakresie Bezpieczeństwa (EUSECTRA), którego celem jest opracowanie programu szkolenia w zakresie bezpieczeństwa mającego zastosowanie do funkcjonariuszy organów ścigania.

Obejmująca całą UE sieć antyterrorystycznych służb interwencyjnych ATLAS, utworzona i finansowana przez Komisję za pośrednictwem programu ISEC od 2008 r., przyczynia się do

¹³ Dyrektywa Rady 2008/114/WE w sprawie rozpoznawania i wyznaczania europejskiej infrastruktury krytycznej oraz oceny potrzeb w zakresie poprawy jej ochrony.

¹⁴ SWD(2012) 143 final.

poprawy współpracy pomiędzy specjalnymi jednostkami interwencyjnymi w UE i wspiera jej funkcjonowanie w sytuacjach kryzysowych (takich jak na przykład atak terrorystyczny lub wzięcie zakładników) w przypadku gdy państwo członkowskie potrzebuje pomocy. Ustanawia także wspólne platformy dotyczące szkolenia, udostępniania sprzętu oraz ścisłej współpracy w obszarach przygranicznych państw członkowskich.

Zamierzenia na 2013 r.

Komisja podejmie następujące działania:

- aktualizacja unijnego podejścia dotyczącego przeciwdziałania brutalnemu ekstremizmowi przez opracowanie europejskiego zestawu narzędzi w oparciu o najlepsze praktyki w państwach członkowskich;
- zaproponowanie działań w zakresie CBRN-E;
- opracowanie narzędzi w celu poprawy wykrywania zagrożeń terrorystycznych we wszystkich dziedzinach, z uwzględnieniem standardów dotyczących bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego;
- zaproponowanie nowego podejścia w sprawie ochrony europejskiej infrastruktury krytycznej.

Państwa członkowskie wzywa się do:

- wzmożenia wysiłków na rzecz zapobiegania i przeciwdziałania brutalnemu ekstremizmowi;
- realizacji planu działania dotyczącego ochrony ładunków lotniczych;
- utworzenia koniecznych struktur administracyjnych w celu wdrożenia rozporządzenia w sprawie prekursorów materiałów wybuchowych.

2.3. Cel strategiczny 3: Podniesienie poziomu ochrony obywateli i przedsiębiorstw w internecie

Coraz większe znaczenie zyskują różnorodne działania związane z oszustwami w internecie, w tym nielegalne transakcje internetowe, operacje finansowe przez podstawione osoby i podrobione strony internetowe. W ciągu ostatnich dwóch lat odnotowano również wzrost liczby ataków hakerskich na strony internetowe i internetowych działań niezgodnych z prawem.

Walka z cyberprzestępczością polega nie tylko na zmniejszeniu przestępczości w środowisku online, ale także na zapewnieniu bezpieczeństwa cyberprzestrzeni, w której może się rozwijać działalność gospodarcza i społeczna. Pozostaje to priorytetem dla Komisji i państw członkowskich i jest realizowane również za pośrednictwem Europejskiej agendy cyfrowej. Ważne jest łączenie zasobów na poziomie UE w celu poprawy zapobiegania i zwiększenia zdolności do bardziej zdecydowanej reakcji. Istotne środki wdrożono zarówno na poziomie strategicznym, jak i operacyjnym.

W **strategii Unii Europejskiej w zakresie bezpieczeństwa cybernetycznego**, przyjętej w lutym 2013 r.¹⁵, zawarto szeroko zakrojoną wizję i przedstawiono niezbędne działania w oparciu o silną ochronę i propagowanie praw człowieka w celu przekształcenia UE w najbezpieczniejsze środowisko online na świecie. Strategia ma na celu wzmocnienie odporności oraz bezpieczeństwa sieci i informacji; zdecydowane ograniczenie cyberprzestępczości; opracowanie ogólnounijnej polityki obrony cybernetycznej; wspieranie

¹⁵ JOIN(2013) 1 final.

przemysłowych i technicznych zasobów na rzecz bezpieczeństwa cybernetycznego; propagowanie badań naukowych i rozwoju oraz wzmocnienie międzynarodowej polityki UE w zakresie cyberprzestrzeni.

W strategii podkreślono potrzebę wzmocnienia współpracy i wymiany informacji między właściwymi podmiotami w celu wczesnego wykrywania i bardziej skoordynowanego reagowania. Cele strategii wzajemnie się uzupełniają. Na przykład cel zdefiniowany jako odporność oraz bezpieczeństwo sieci i informacji obejmuje działania mające na celu wzmocnienie partnerstw publiczno-prywatnych oraz ustanowienie krajowych zespołów reagowania na incydenty komputerowe (CERT). To z kolei będzie wspierać walkę z cyberprzestępczością.

Cele te zostały podkreślone we wniosku dotyczącym **dyrektywy w sprawie bezpieczeństwa sieci i informacji**¹⁶, towarzyszącym strategii. Głównym celem wniosku jest zapewnienie sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Wniosek ma na celu zwiększenie gotowości krajowej, wzmocnienie współpracy na poziomie UE i zapewnienie, że operatorzy podstawowych usług i infrastruktury we właściwy sposób zarządzają ryzykiem i zgłaszają właściwym organom krajowym poważne incydenty.

Ważnym krokiem w walce z cyberprzestępczością było utworzenie przez **Europol** na początku 2013 r. **Europejskiego Centrum ds. Walki z Cyberprzestępczością** (EC3). Centrum, w ścisłej współpracy z Eurojustem, zwiększy zdolności UE do stawienia czoła coraz większym i bardziej złożonym zagrożeniom ze strony cyberprzestępczości i stanie się głównym ogniskiem rozwiązywania kwestii związanych z cyberprzestępczością. Zapewni ono lepszą zdolność wsparcia operacyjnego na poziomie UE w odniesieniu do zwalczania transgranicznej cyberprzestępczości, wyspecjalizowaną ocenę strategiczną i ocenę zagrożenia oraz bardziej ukierunkowane szkolenia, a także badania naukowe i rozwój, które prowadzą do opracowania specjalistycznych narzędzi do walki z cyberprzestępczością. Centrum będzie również rozwijać współpracę ze wszystkimi zainteresowanymi stronami, w tym również podmiotami spoza społeczności funkcjonariuszy organów ścigania. Zważywszy na z natury transgraniczny charakter zjawiska i potrzebę międzynarodowej współpracy, dzięki EC3 możliwe będzie zaangażowanie funkcjonariuszy organów ścigania UE w działania prowadzone wspólnie z innymi podmiotami międzynarodowymi, takimi jak Interpol, i wykorzystywanie starań innych podmiotów, takich jak sektor technologii informacyjno-komunikacyjnych lub Internetowa Korporacja ds. Nadawania Nazw i Numerów (ICANN).

Centrum będzie mogło za pośrednictwem Komisji wyrażać obawy i przedstawić sugestie w kwestiach dotyczących zarządzania internetem. Centrum będzie także działać w porozumieniu z Europejską Agencją ds. Bezpieczeństwa Sieci i Informacji (ENISA), która gromadzi i generuje analizy bezpieczeństwa sieci i informacji, wspiera państwa członkowskie w opracowaniu zharmonizowanych metod sprawozdawczych w zakresie naruszeń, budowania zdolności reagowania na incydenty komputerowe oraz w podnoszeniu świadomości użytkowników końcowych. Dzięki przewidywanemu przedłużeniu swego mandatu ENISA będzie wspierać państwa członkowskie i Komisję również w nadchodzących latach.

Innym przykładem inicjatyw strategicznych podjętych w 2012 r. była inicjatywa UE–USA na rzecz zainicjowania **światowego sojuszu przeciwko niegodziwemu traktowaniu dzieci w internecie w celach seksualnych**. Sojusz – skupiający 48 krajów na całym świecie – pomoże wpierać globalną współpracę w zwalczaniu pornografii dziecięcej w internecie. Oczekuje się, że gromadząc kraje wokół wspólnego zbioru celów i zadań, sojusz sprawi, iż uda się zidentyfikować i uratować większą liczbę pokrzywdzonych dzieci, skuteczniej ścigać sprawców, lepiej zapobiegać przestępstwom i ograniczyć dostępność obrazów seksualnego

¹⁶ COM(2013) 48 final.

wykorzystywania dzieci w internecie. Europejska strategia na rzecz lepszego internetu dla dzieci¹⁷ jeszcze bardziej wzmacnia środki zapobiegawcze poprzez określenie działań zmierzających do zapewnienia bezpieczeństwa dzieci, opartych na ich upodmiotowieniu i ochronie, które zachęcą dzieci do odpowiedzialnego korzystania z internetu.

Wniosek dotyczący **dyrektywy w sprawie ataków na systemy informatyczne**¹⁸, który jest obecnie przedmiotem uzgodnień między Parlamentem Europejskim i Radą, ma na celu zbliżenie przepisów prawa karnego w państwach członkowskich w dziedzinie cyberprzestępczości i wprowadza definicje nielegalnego uzyskiwania dostępu do systemów informatycznych, nielegalnego ingerowania w system i dane oraz nielegalnego przechwytywania, a także określa grożące za to sankcje. Ponadto wniosek penalizuje wytwarzanie, sprzedaż, dostarczanie w celu używania, przywóz i dystrybucję narzędzi używanych do popełniania tych czynów. Tylko sześć państw członkowskich UE nie ratyfikowało jeszcze Konwencji budapeszteńskiej o cyberprzestępczości.

Ponadto, cyberprzestępczość jest jednym z ośmiu obszarów współpracy operacyjnej w ramach **cyklu polityki unijnej dotyczącej poważnej i zorganizowanej przestępczości międzynarodowej**. Konkretnie działania, które mają zostać zrealizowane przez państwa członkowskie pod kierownictwem Rumunii, obejmują ustanowienie w każdym państwie członkowskim krajowych systemów sprawozdawczych dotyczących naruszeń ochrony danych, incydentów cybernetycznych i cyberprzestępstw na szkodę osób prawnych i obywateli, wzmocnienie zarządzania internetem, tak aby organy państw członkowskich mogły z uzasadnionych powodów związanych z egzekwowaniem prawa identyfikować użytkowników cyberprzestrzeni oraz unieszkodliwianie narzędzi (botnetów), które ułatwiają ataki cybernetyczne na wielką skalę.

W ramach programu ISEC przewiduje się współfinansowanie w celu udzielenia pomocy państwom członkowskim w rozwijaniu ich zdolności do radzenia sobie z cyberprzestępczością i propagowania współpracy transgranicznej oraz współpracy publiczno-prywatnej. Najnowsze zakończone sukcesem projekty obejmowały utworzenie sieci krajowych ośrodków doskonałości w zakresie wspierania inicjatyw współpracy między ośrodkami badawczymi, środowiskiem akademickim i praktykami w zakresie egzekwowania prawa, której rezultatem były konkretne narzędzia zrozumienia, wykrywania i zwalczania cyberprzestępczości. Obecnie łącznie osiem takich ośrodków uzyskuje środki finansowe od Komisji. Do tej pory wkład Komisji w szkolenia na temat cyberprzestępczości i możliwości badawczych w państwach członkowskich wyniósł prawie 5 mln EUR.

Zamierzenia na 2013 r.

Komisja podejmie następujące działania:

- **zapewnienie podjęcia przez Europejskie Centrum ds. Walki z Cyberprzestępczością (EC3) przy Europolu istotnych kroków w kierunku osiągnięcia pełnej operacyjności;**
- **wdrożenie unijnej strategii bezpieczeństwa cybernetycznego dla Unii Europejskiej;**
- **wspieranie przyjęcia proponowanej dyrektywy ustanawiającej środki w celu zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa sieci i informacji w całej UE oraz ustanowienie nowego mandatu ENISA;**

¹⁷ COM (2012) 196.

¹⁸ COM(2010) 517 final.

- dalsze wspieranie, rozwijanie i powiększanie światowego sojuszu na rzecz zwalczania niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie.

Państwa członkowskie wzywa się do:

- ścisłej współpracy z Europejskim Centrum ds. Walki z Cyberprzestępczością (EC3);
- ścisłej współpracy z Eurojustem i ENISA;
- wdrożenia planu operacyjnego w zakresie cyberprzestępczości w ramach cyklu polityki;
- realizacji wspólnych celów politycznych światowego sojuszu na rzecz zwalczania niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych w internecie i podejmowania konkretnych działań na rzecz ich osiągnięcia;
- wspierania ratyfikacji i wdrażania budapeszteńskiej Konwencji Rady Europy o cyberprzestępczości.

2.4. Cel strategiczny 4: Poprawa bezpieczeństwa poprzez zarządzanie granicami

W grudniu 2011 r. Komisja przedstawiła wniosek ustawodawczy w sprawie **europejskiego systemu nadzoru granic (EUROSUR)**. Jego przyjęcie jest planowane na 2013 r. i zapewni ono państwom członkowskim oraz agencjom UE wspólne ramy wymiany informacji w czasie zbliżonym do rzeczywistego oraz współpracy między różnymi organami na poziomie krajowym i europejskim w celu zwalczania nielegalnej migracji i przestępczości transgranicznej. EUROSUR przyczyni się również do wzmocnienia ochrony i ratowania życia migrantów.

W 18 krajach obszaru Schengen położonych na południowych i wschodnich granicach zewnętrznych, które jako pierwsze przystąpią do systemu EUROSUR, powołano krajowe ośrodki koordynacji ochrony granic skupiające szereg organów krajowych takich jak straż graniczna, policja, straż przybrzeżna i marynarka wojenna. Wspomniane 18 krajowych ośrodków koordynacji za pośrednictwem Fronteksu włączono do sieci EUROSUR w oparciu o projekt pilotażowy.

W ramach sieci EUROSUR ze środków Funduszu Granic Zewnętrznych (FGZ) sfinansowano ważne regionalne systemy nadzoru umożliwiające lepszą kontrolę granic zewnętrznych obszaru Schengen. Środki Funduszu Granic Zewnętrznych wsparły hiszpański zintegrowany system nadzoru SIVE (*Sistema Integrado de Vigilancia Exterior*), którego uwaga koncentruje się w szczególności na Cieśninie Gibraltarskiej, Wyspach Kanaryjskich i Balearach oraz południowym brzegu Morza Śródziemnego. Fundusz ten wniósł również znaczący wkład w finansowanie francuskiego systemu nadzoru wybrzeża.

Mając na uwadze dwojaki cel: poprawę bezpieczeństwa na granicach oraz ułatwienia podróży i dostępu dla obywateli państw nienależących do UE, na początku 2013 r. Komisja przyjęła dwa wnioski ustawodawcze dotyczące **systemu wjazdu/wyjazdu (EES)** oraz **programu rejestrowania podróży (RTP)**, tzw. **pakiet inteligentnych granic**.

Po wielu latach budowania i prób system informacyjny Schengen II (SIS II) będzie w pełni operacyjny i dostarczy dodatkowych środków zarządzania granicami. Jednocześnie zakończenie ogólnoswiatowego wdrażania wizowego systemu informacyjnego (VIS) przyczyni się do dalszego wzmocnienia bezpieczeństwa.

Komisja wspiera Grecję w realizacji planu działania w zakresie zarządzania kwestiami azylu i migracji, który także obejmuje zarządzanie granicami, w celu poprawy zdolności Grecji do lepszej kontroli granic zewnętrznych tego kraju, w szczególności zewnętrznej granicy z Turcją.

W obszarze celnego zarządzania granicami kontynuowane są prace nad wdrożeniem wspólnego zarządzania ryzykiem, a Komisja przedstawiła komunikat w sprawie zarządzania ryzykiem i bezpieczeństwa łańcucha dostaw¹⁹. Celem tego komunikatu jest wspieranie debaty z udziałem instytucji na temat zaleceń w celu zapewnienia warunków do wspólnej poprawy obecnej sytuacji. Ponadto, zgodnie z planem bezpieczeństwa w zakresie wysokiego poziomu ochrony ładunków lotniczych, trwają prace z udziałem organów odpowiedzialnych za transport oraz przedsiębiorców, zmierzające do zapewnienia poprawy jakości danych już otrzymanych przez organy celne.

Agencja **Frontex** wspierała bezpieczeństwo poprzez różne działania, ułatwione dzięki wzmocnieniu jej mandatu. W szczególności, w ścisłej współpracy ze służbami państw członkowskich odpowiedzialnymi za zarządzanie granicami, rozwijała swoją sieć analizy ryzyka oraz dostarczała regularne i doraźne analizy ryzyka w odniesieniu do nielegalnej migracji na granicach zewnętrznych UE. Wspólne operacje zostały przeprowadzone we wszystkich newralgicznych punktach na granicach zewnętrznych. Frontex kontynuował współpracę operacyjną z innymi odpowiednimi agencjami UE, takimi jak Europol, Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu oraz Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej. Frontex pomagał również państwom członkowskim w organizowaniu wspólnych działań dotyczących powrotów zgodnie z unijnymi celami polityki powrotów.

Po udanej współpracy w ramach koordynowanej przez Frontex wspólnej operacji INDALO w latach 2011 i 2012, mającej na celu zaradzenie nielegalnej migracji i przemytowi narkotyków, Komisja zwróciła się do Fronteksu, Europolu, Ośrodka Koordynacji Walki z Narkotykami na Morzu Śródziemnym (CeCLAD-M) oraz Morskiego Centrum Analiz i Operacji ds. Zwalczenia Narkotyków (MAOC-N) o sformalizowanie współpracy zgodnie z proponowanym rozporządzeniem w sprawie EUROSUR.

Ponadto, po wejściu w życie zmienionego rozporządzenia ustanawiającego agencję Frontex pod koniec 2011 r., Komisja zwróciła się do Fronteksu i Europolu o zakończenie niezbędnych ustaleń w celu umożliwienia przekazywania z Fronteksu do Europolu danych osobowych związanych z transgraniczną działalnością przestępczą ułatwiającą nielegalną migrację i handel ludźmi.

W 2012 r. dokonano znacznych postępów w zakresie wdrażania nowych przepisów w zakresie praw podstawowych w ramach zmienionego rozporządzenia ustanawiającego agencję Frontex. Powołano Forum Praw Podstawowych, które określiło swoje zadania, i wyznaczono urzędnika ds. praw podstawowych.

Starania zmierzające do poprawy współpracy pomiędzy strażą graniczną i służbami celnymi pozostawały w 2012 r. ważnym obszarem działalności. Ich celem jest ułatwienie wymiany handlowej i podróżowania oraz zwiększenie bezpieczeństwa UE, m.in. poprzez zsynchronizowane kontrole, wymianę informacji, szkolenia, wspólne analizy ryzyka oraz wspólne działania. W niektórych państwach członkowskich istnieją już zaawansowane rozwiązania, które służą jako najlepsze praktyki. Na przykład Finlandia utworzyła jednostki wywiadowcze, śledcze i analityczne złożone z funkcjonariuszy policji, służby celnej i straży granicznej, których celem jest zapewnienie większej skuteczności w zwalczaniu poważnej przestępczości.

¹⁹ COM(2012) 793 final.

Europejski Fundusz Granic Zewnętrznych wspierał państwa członkowskie w ich wysiłkach na rzecz walki z wykorzystywaniem podrobionych i sfalszowanych tożsamości oraz dokumentów podróży, w szczególności w zakresie zakupu specjalistycznego sprzętu używanego przez straż graniczną i w placówkach konsularnych do sprawdzania autentyczności dokumentów. Fundusz Granic Zewnętrznych również przyczynił się do rozwoju instrumentu internetowego FADO (fałszywe i autentyczne dokumenty online) ułatwiającego wymianę informacji między państwami członkowskimi na temat wykrytych przypadków fałszowania dokumentów.

Zamierzenia na 2013 r.

Komisja podejmie następujące działania:

- wspieranie uruchomienia sieci EUROSUR od dnia 1 października 2013 r.;
- zapewnienie od wiosny pełnej operacyjności systemu informacyjnego Schengen II (SIS II).

Państwa członkowskie wzywa się do:

- zapewnienia współpracy wszystkich organów krajowych odpowiedzialnych za nadzór granic za pośrednictwem krajowych ośrodków koordynacji;
- poczynienia szybkich postępów w uzgodnieniach w sprawie wniosków dotyczących systemu wjazdu/wyjazdu (EES) i programu zarejestrowanych podróżnych (RTP);
- uzgodnienia wspólnych zaleceń i najlepszych praktyk we współpracy straży granicznej i służb celnych w celu zagwarantowania takiego samego poziomu bezpieczeństwa i usług na wszystkich zewnętrznych granicach UE oraz zmniejszenia kosztów kontroli;
- omawiania i uzgadniania między sobą wspólnych zaleceń w celu usprawnienia zarządzania ryzykiem celnym i bezpieczeństwa łańcucha dostaw;
- wdrożenia w ramach cyklu politycznego planu działań operacyjnych dotyczących nielegalnej imigracji.

Agencje powinny:

- nadal zacieśniać współpracę w zakresie wykrywania i zapobiegania nielegalnej migracji i przestępczości transgranicznej na zewnętrznych granicach (Frontex, Europol, MAOC-N i CeCLAD-M);
- podjąć odpowiednie kroki w celu umożliwienia przekazywania danych osobowych Europolowi zgodnie ze zmienionym rozporządzeniem ustanawiającym agencję Frontex (Frontex i Europol).

2.5. Cel strategiczny 5: Zwiększenie odporności Europy na kryzysy i katastrofy

Zarówno w dziedzinie zagrożeń naturalnych, jak i spowodowanych przez człowieka, UE zwiększyła swoje zdolności w zakresie zarządzania ryzykiem, tak aby dokonywać skuteczniejszej alokacji zasobów oraz wzmacniać potencjał UE w zakresie zapobiegania i gotowości.

Wniosek w sprawie uzgodnień dotyczących wdrożenia **klauzuli solidarności** (art. 222 TFUE) zapewni ogólne ramy w sytuacjach nadzwyczajnych zagrożeń lub szkód, które przekraczają zdolności do reagowania dotkniętego nimi państwa członkowskiego (lub państw członkowskich). Wspólny wniosek Komisji i Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa w sprawie uzgodnień dotyczących stosowania klauzuli solidarności został przyjęty w grudniu 2012 r.²⁰

Należy opracować i stosować solidną metodykę oceny ryzyka w celu zapewnienia skutecznego zarządzania ryzykiem związanym z bezpieczeństwem. UE pracuje nad przygotowaniem wspólnego podejścia metodologicznego w celu oceny ryzyka w tym obszarze. Znaczące prace prowadzono w dziedzinie oceny ryzyka związanego z umyślnymi złowrogimi zagrożeniami, zwłaszcza w dziedzinie bezpieczeństwa lotniczego (ładunki lotnicze, zakaz dotyczący cieczy). W grudniu 2012 r. Rada wezwała Komisję do rozszerzenia tego podejścia metodologicznego na cały obszar **ochrony lotnictwa**.

W odniesieniu do budowania odporności na klęski żywiołowe i katastrofy spowodowane przez człowieka przeprowadzono liczne działania w celu wdrożenia ram strategii UE w zakresie zarządzania zagrożeniami takimi zjawiskami²¹. Państwa członkowskie osiągnęły różne postępy w podejmowaniu **krajowych ocen ryzyka** zgodnie z wytycznymi Komisji z 2010 r.²². Do tej pory Komisja otrzymała od 12 krajów uczestniczących w mechanizmie ochrony ludności UE (Dania, Estonia, Niderlandy, Niemcy, Norwegia, Polska, Republika Czeska, Słowenia, Szwecja, Węgry, Włochy i Zjednoczone Królestwo) materiały o różnym stopniu szczegółowości w odniesieniu do krajowych analiz ryzyka, w których podkreśla się potrzebę solidniejszego podejścia do danych dotyczących katastrof oraz porównawczego zarządzania ryzykiem. Na tej podstawie Komisja przygotowuje obecnie oczekiwany w 2013 r. pierwszy **międzysektorowy przegląd zagrożeń naturalnych i powodowanych przez człowieka**, z którymi Unia zmierzy się w przyszłości. Kolejnym krokiem w 2014 r. mogłaby być dalsza praca uwzględniająca pogłębione ujęcie zagrożeń dla bezpieczeństwa.

We wniosku Komisji dotyczącym nowego unijnego mechanizmu ochrony ludności²³ przypisano zapobieganiu znaczenie równorzędne z działaniami służącymi zapewnieniu gotowości oraz reagowaniem i zawarto przepisy mające na celu dalszy rozwój oceny ryzyka w dziedzinie strategii ochrony ludności.

Komisja konsekwentnie propaguje też stosowanie **wzajemnych ocen** jako skutecznego sposobu wymiany doświadczeń i poprawy zarządzania oraz podejmowania decyzji politycznych w zakresie zarządzania ryzykiem związanym z klęskami żywiołowymi. W 2012 r. Wielka Brytania była pierwszym krajem, który wyraził chęć poddania się takiej „pilotażowej” wzajemnej ocenie, która została przeprowadzona przez trzech „partnerów” (z Włoch, Finlandii i Szwecji) ze wsparciem i pomocą ze strony Komisji zgodnie z UNISDR i we współpracy z OECD. Sprawozdania na temat wyników oczekuje się wiosną 2013 r.; ma ono objąć dobre praktyki, obszary wymagające poprawy oraz zalecenia dotyczące sposobu osiągnięcia dalszych postępów. Wyniki zostaną także uwzględnione w bieżących pracach Komisji nad opracowaniem wytycznych w zakresie **zapobiegania katastrofom** opartych na dobrych praktykach.

²⁰ JOIN(2012) 39 final.

²¹ Nakreślone w komunikacie „Wspólnotowe podejście do zapobiegania klęskom żywiołowym oraz katastrofom spowodowanym przez człowieka”, COM (2009) 82 final.

²² SEC(2010) 1626 final, dokument dostępny na stronie internetowej:
http://ec.europa.eu/echo/civil_protection/civil/pdfdocs/prevention/COMM_PDF_SEC_2010_1626_F_staff_working_document_en.pdf

²³ COM(2011) 934 final.

W oparciu o istniejący ośrodek monitoringu i informacji (DG ECHO) Komisja uruchomi również w 2013 r. Centrum Reagowania Kryzysowego, które dodatkowo wzmocni zdolności UE do reagowania w przypadku katastrof.

Przeprowadzono znaczące prace w celu zrationalizowania i wzmocnienia efektów synergii pomiędzy różnymi zdolnościami UE w zakresie zarządzania kryzysowego. Bardziej zintegrowane i skuteczniejsze podejście jest celem ustalenia zmienionych unijnych procedur koordynacji kryzysowej oraz budowania zintegrowanej świadomości i zdolności w zakresie analizy.

W 2012 r. podjęto liczne ważne działania w celu wzmocnienia współpracy sieciowej ośrodków międzysektorowych i sektorowych w Komisji oraz właściwych agencji. Obejmują one zawarcie umów w sprawie zarządzania ryzykiem i w sytuacjach kryzysowych oraz ustanowienie nowych, wysokowydajnych i odpornych na zagrożenie środków komunikacji. Utworzenie w 2012 r. przez Komisję w DG do Spraw Wewnętrznych Centrum Analizy Strategicznej i Reagowania umożliwiło ustanowienie nowej oceny zagrożenia oraz nowych metod i praktyk zarządzania, które łączą wiedzę specjalistyczną odpowiednich służb Komisji i grup ekspertów, na przykład w dziedzinie transportu i energii, i korzystają z ocen zagrożenia sporządzonych przez Centrum Analiz Wywiadowczych UE, agencje unijne i służby państw członkowskich.

Poprawa zarządzania kryzysowego UE i umiejętności oceny ryzyka wymaga zdolności do **wymiany informacji niejawnych**. Z tego punktu widzenia ustanowienie ram prawnych umożliwiających agencjom UE wymianę informacji niejawnych jest ważnym krokiem naprzód.

Zamierzenia na 2013 r.

Komisja podejmie następujące działania:

- **wspieranie wysiłków zmierzających do poprawy metod oceny ryzyka oraz wymiany i wzajemnego przekazywania doświadczeń między państwami członkowskimi UE, a także z państwami trzecimi, w zakresie działalności związanej z zarządzaniem ryzykiem;**
- **sporządzenie wstępnego międzysektorowego unijnego przeglądu zagrożeń naturalnych i spowodowanych przez człowieka;**
- **sporządzenie wytycznych dotyczących zapobiegania katastrofom opartych na dobrych praktykach;**
- **dalsze wspieranie zdolności UE do przeprowadzenia oceny zagrożeń dla bezpieczeństwa.**

Państwa członkowskie wzywa się do:

- **sfinalizowania i regularnego aktualizowania krajowych ocen ryzyka oraz podejmowania inicjatyw zmierzających do poprawy zrozumienia katastrof i zagrożeń dla bezpieczeństwa; propagowania planowania w zakresie zarządzania ryzykiem oraz inwestowania we wspieraną przez UE infrastrukturę odporną na zagrożenia, a także dobrowolnego poddawania się wzajemnym ocenom w zakresie krajowych strategii zarządzania ryzykiem;**
- **przyjęcia wniosku w sprawie ustaleń dotyczących wdrożenia klauzuli solidarności.**

3. USPRAWNIENIA I RACJONALIZACJA WDRAŻANIA POLITYKI BEZPIECZEŃSTWA

Polityka bezpieczeństwa wewnętrznego opiera się na wspólnym programie angażującym wszystkie podmioty: instytucje UE, państwa członkowskie i agencje UE. W 2012 r. Parlament Europejski wydał pierwszą opinię w sprawie strategii bezpieczeństwa wewnętrznego, w której wyraził ogólną aprobatę dla pięciu celów strategii²⁴.

Współpraca między państwami członkowskimi będzie miała ogromną wartość dla stawienia czoła zagrożeniom dla bezpieczeństwa wewnętrznego w UE. Łączenie zasobów i optymalizacja działań na szczeblu UE mogą być skuteczniejsze i mniej kosztowne niż działanie w pojedynkę. Agencje UE mają w tej dziedzinie do odegrania szczególną rolę.

3.1. Usprawnienie pracy

Komisja przedstawiła w marcu 2013 r. wniosek legislacyjny dotyczący reformy Europolu i CEPOL-u, w którym zaproponowała połączenie dwóch agencji w jedną, oraz komunikat w sprawie europejskiego programu szkoleniowego w zakresie egzekwowania prawa (LETS).

Nadrzędnym celem **reformowania Europolu i Eurojustu** jest poprawa operacyjnej wydajności i skuteczności tych agencji w kwestiach zagrożeń dla bezpieczeństwa powstających w wyniku działań poważnej i zorganizowanej przestępczości oraz aktów terroryzmu. Zwiększenie możliwości Europolu w zakresie sporządzania map zagrożeń i tendencji w dalszym ciągu będzie wzmacniać zdolność reagowania zarówno UE, jak i państw członkowskich, na aktywność siatek przestępczych oraz jej szkodliwe skutki dla społeczeństwa i gospodarki poprzez doskonalenie wsparcia, które Europol może zaoferować państwom członkowskim, zwiększenie koordynacji i synergii między działaniami prowadzonymi przez państwa członkowskie i skuteczniejszą pomoc dla unijnego cyklu polityki dotyczącego poważnej i zorganizowanej przestępczości.

Zadania Europejskiego Kolegium Policyjnego (CEPOL-u) i Europolu uzupełniają się, przy czym CEPOL wspiera rozwój kultury współpracy w zakresie egzekwowania prawa w UE poprzez szkolenia. Dzięki zaproponowanemu **połączeniu CEPOL-u i Europolu** szkolenia byłyby lepiej ukierunkowane i dostosowane do rzeczywistych potrzeb szkoleniowych, zawartych w **europejskim programie szkoleniowym w zakresie egzekwowania prawa (LETS)** przyjętym przez Komisję w tym samym czasie. Efektem byłoby połączenie skromnych zasobów finansowych i ludzkich, dzięki czemu UE będzie mogła zapewnić ogółem więcej szkoleń. Poprzez poprawę operacyjności Europolu oraz dzięki ukierunkowaniu szkoleń zgodnie z podstawowymi potrzebami UE można uwolnić zasoby na poziomie krajowym oraz przekierować je w razie konieczności.

Europejskie Centrum ds. Walki z Cyberprzestępczością jest kolejnym przykładem uproszczenia w celu zwiększenia skuteczności walki z cyberprzestępczością. Dochodzenia w sprawie oszustw internetowych, przemocy wobec dzieci w internecie i innych cyberprzestępstw dotyczą zazwyczaj jednocześnie setek ofiar, a także podejrzanych w wielu różnych częściach świata. Krajowa policja nie jest w stanie podołać samodzielnie operacjom zakrojonym na tak dużą skalę. W porównaniu z innymi formami działalności przestępczej cyberprzestępczość nie napotyka żadnych granic, co zmusza organy ścigania z różnych państw do koordynacji działań i współpracy transgranicznej, jak również współpracy z podmiotami publicznymi i prywatnymi.

Usprawnienie mechanizmów finansowania jest środkiem zapewnienia bardziej ukierunkowanego wykorzystania zasobów. W 2012 r. Komisja ogłosiła propozycje dotyczące

²⁴ Raport Borsellino, rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie strategii bezpieczeństwa wewnętrznego Unii Europejskiej (2010)2308 (INI).

Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego w nowej perspektywie finansowej 2014–2020. Jedną z zaproponowanych nowości jest zastosowanie zarządzania dzielonego w odniesieniu do wszystkich funduszy (uprzednio fundusz ISEC zapobiegania przestępczości i walki z nią nie był nim objęty), co oznacza, że coraz większa część dostępnych zasobów będzie zarządzana bezpośrednio przez państwa członkowskie.

3.2. Zapewnienie spójności między wymiarem wewnętrznym i zewnętrznym

W obliczu zagrożeń częściowo pochodzących spoza obszaru UE zasadnicze znaczenie dla prowadzenia skutecznej polityki bezpieczeństwa ma **wzmocniona współpraca z podmiotami z obszaru bezpieczeństwa zewnętrznego, państwami trzecimi i organizacjami**.

W ramach szeroko zakrojonych wysiłków w kierunku wspierania spójności między wewnętrznym i zewnętrznym wymiarem bezpieczeństwa podjęto prace w ramach Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa (KPiB) oraz Stałego Komitetu Współpracy Operacyjnej w zakresie Bezpieczeństwa Wewnętrznego (COSI) w celu wdrożenia planu działania na rzecz umacniania więzi między wspólną polityką bezpieczeństwa i obrony a podmiotami zajmującymi się wolnością, bezpieczeństwem i sprawiedliwością, a także dalszego rozwijania synergii w innych dziedzinach, takich jak bezpieczeństwo cybernetyczne, ochrona infrastruktury krytycznej oraz zwalczanie terroryzmu. Ustanowiono również bliższe powiązania między Europejską Służbą Działań Zewnętrznych a odpowiednimi organami (takimi jak np. Europol i Frontex). W 2012 r. zorganizowano dwa spotkania PSC-COSI, podczas których dyskutowano na temat wymiaru geograficznego (Bałkany Zachodnie, region Sahelu i Libia) działań UE, a w lutym 2013 r. odbyło się spotkanie PSI-COSI, na którym skupiono się na sytuacji w zakresie bezpieczeństwa w Mali.

Kwestie bezpieczeństwa wewnętrznego są obecnie systematycznie włączane do porządku obrad dialogów politycznych z odpowiednimi państwami trzecimi i organizacjami; są one także uwzględniane w odpowiednich strategicznych partnerstwach i umowach. Rozpoczęcie dialogów na rzecz **partnerstw w dziedzinie mobilności, migracji i bezpieczeństwa** z państwami południowego regionu Morza Śródziemnego stanowi kolejne kanały wzmocnienia współpracy w sprawach bezpieczeństwa wewnętrznego z partnerami zewnętrznymi. Podobnie proces przedakcesyjny oraz w szczególności trwające prace w ramach mechanizmu monitorowania związanego z wprowadzeniem liberalizacji reżimu wizowego w odniesieniu do pięciu krajów Bałkanów Zachodnich, wdrożenie planu działania w zakresie liberalizacji reżimu wizowego z Kosowem i „pozytywny program” obejmujący Turcję to skuteczne narzędzia wsparcia państw trzecich w zakresie dostosowania ich ram prawnych oraz zdolności operacyjnej do dorobku prawnego UE i norm w dziedzinie bezpieczeństwa.

Konkretne działania, które mają na celu poprawę zwalczania globalnych zagrożeń bezpieczeństwa wewnętrznego UE, finansowane są również poza UE w ramach unijnego instrumentu na rzecz stabilności.

3.3. Patrząc w przyszłość: siódmy program ramowy badań nad bezpieczeństwem i dalsza perspektywa

Od 2007 r. finansowanie przez Komisję siódmego programu ramowego badań nad bezpieczeństwem sięgnęło kwoty 1,4 mld EUR. Ponad 250 projektów otrzymało dofinansowanie przy znacznym zaangażowaniu zainteresowanych stron. Uwzględniono większość zagadnień wchodzących w zakres niniejszego sprawozdania, takich jak przeciwdziałanie eksplozjom, działania UE w obszarze CBRN, radykalizacja postaw, a także bezpieczeństwo granic.

W lipcu 2012 r. Komisja opublikowała komunikat dotyczący polityki w zakresie sektora bezpieczeństwa – plan działania na rzecz innowacyjnego i konkurencyjnego sektora

bezpieczeństwa²⁵. W planie działania przewidziano dalsze środki w celu zharmonizowania unijnego rynku bezpieczeństwa i zlikwidowania rozdźwięku między badaniami naukowymi a rynkiem, w szczególności poprzez działalność normalizacyjną w dziedzinie ochrony CBRN, bezpieczeństwa granic i zarządzania kryzysowego oraz ochrony ludności.

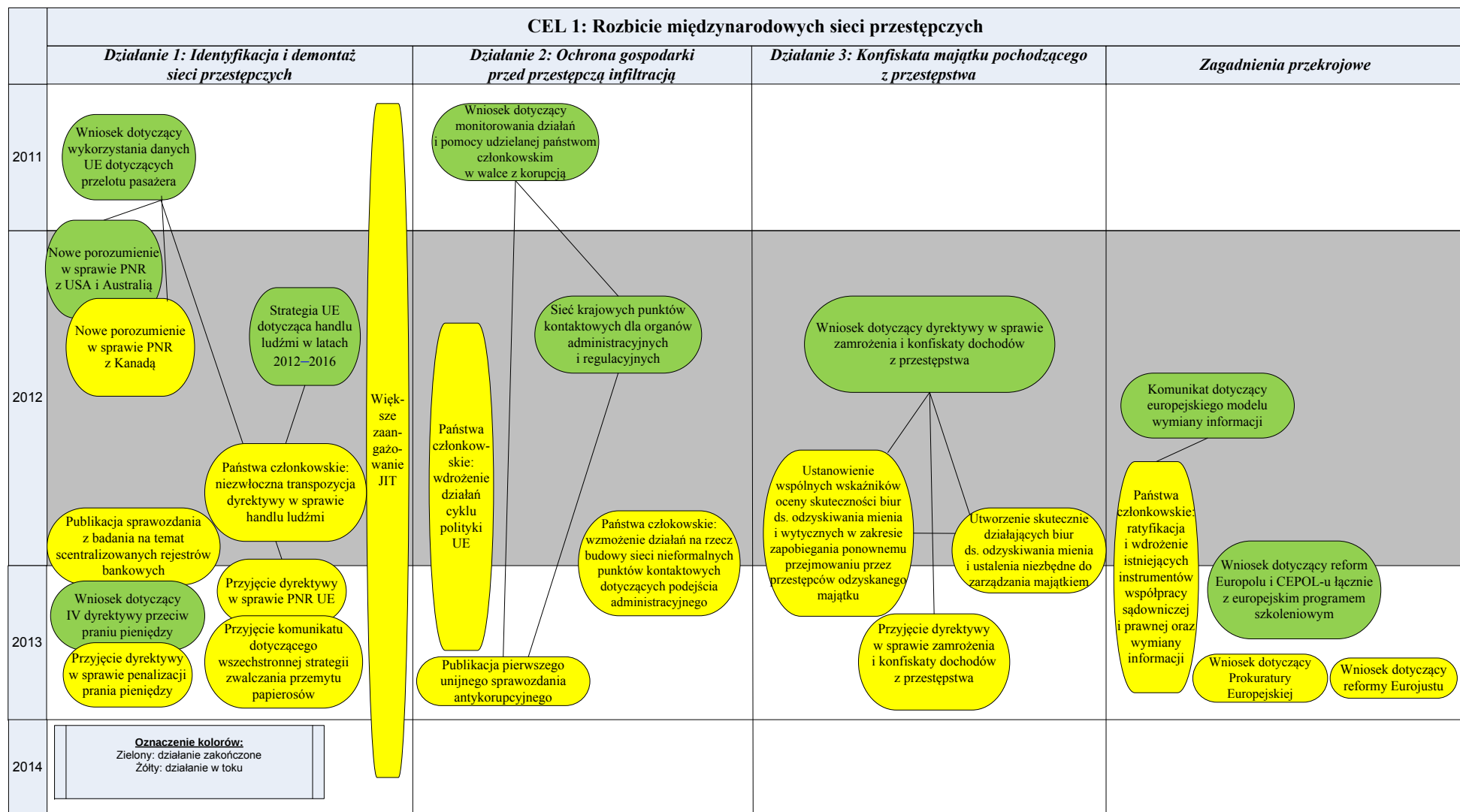
4. PODSUMOWANIE

Wdrażanie strategii bezpieczeństwa wewnętrznego jest na dobrej drodze. W niniejszym sprawozdaniu wykazano, że w ramach pięciu celów zrobiono już wiele. Jednakże wciąż pozostaje wiele do zrobienia. W odniesieniu do 2013 r. przestępczość zorganizowana jest nadal uważana za jedno z największych wyzwań dla ochrony bezpieczeństwa wewnętrznego UE, którymi należy się zająć. Pranie pieniędzy, korupcja, handel ludźmi i mobilne zorganizowane grupy przestępcze to tylko niektóre ze spodziewanych zagrożeń. Cyberprzestępczość nadal budzi szczególne obawy. Innym ważnym zadaniem na 2013 r. jest poprawa narzędzi w celu lepszego przeciwdziałania pogłębiającemu się brutalnemu ekstremizmowi.

Kolejne i ostatnie sprawozdanie z realizacji strategii bezpieczeństwa wewnętrznego UE zostanie przedstawione w połowie 2014 r. Sprawozdanie będzie zawierało ocenę, czy cele strategii bezpieczeństwa wewnętrznego UE zostały osiągnięte, oraz analizę przyszłych wyzwań w dziedzinie bezpieczeństwa wewnętrznego.

²⁵ COM(2012) 417 final.

Załącznik 1: Graficzny przegląd wszystkich działań przewidzianych na lata 2011–2014

CEL 2: Zapobieganie terroryzmowi i przeciwdziałanie radykalizacji postaw oraz werbowaniu terrorystów			
	Działanie 1: Prawa społeczności w zapobieganiu radykalizacji postaw i werbowaniu terrorystów	Działanie 2: Odcięcie terrorystom dostępu do funduszy i wyposażenia oraz śledzenie ich transakcji	Działanie 3: Ochrona infrastruktury krytycznej z uwzględnieniem transportu
2011		Komunikat dotyczący pozyskiwania na poziomie UE oraz analizy danych z komunikatów finansowych	
2012	Unijna sieć świadomości radykalizacji oraz ogólnounijne konferencje. Wspieranie społeczeństwa obywatelskiego w ujawnianiu, tłumaczeniu i stawianiu czoła propagandzie brutalnego ekstremizmu.	Śródkresowe sprawozdanie z wdrażania planu działania UE w zakresie CBRN oraz przegląd planu działania UE w odniesieniu do materiałów wybuchowych Ocena skutków ustanowienia unijnego systemu śledzenia finansowania działalności terrorystycznej Rozważenie stworzenia ram dla środków administracyjnych takich jak zamrożenie funduszy osób podejrzewanych o działalność terrorystyczną w obrębie UE	Wdrożenie planów działania w zakresie zapobiegania dostępowi do materiałów wybuchowych, substancji chemicznych, biologicznych, promieniotwórczych i jądrowych Komunikat dotyczący polityki bezpieczeństwa transportu Decyzje w zakresie dalszego umacniania bezpieczeństwa transportu, zwłaszcza w odniesieniu do kwestii transportu lądowego Państwa członkowskie: wdrożenie planu działania w zakresie bezpieczeństwa ładunków przewożonych drogą lotniczą
2013	Symposium na wysokim szczeblu na temat przeciwdziałania brutalnemu ekstremizmowi Przegląd i aktualizacja podejścia UE do zapobiegania radykalizacji postaw i werbowania terrorystów		Przegląd dyrektywy w sprawie wyznaczania europejskiej infrastruktury krytycznej
2014	Oznaczenie kolorów: Zielony: działanie zakończone Żółty: działanie w toku		

CEL 3: Podniesienie poziomu bezpieczeństwa obywateli i podmiotów gospodarczych w cyberprzestrzeni			
	Działanie 1: Budowanie zdolności w zakresie egzekwowania prawa o praktyki sądowniczej	Działanie 2: Współpraca z sektorem w celu wzmocnienia praw i ochrony obywateli	Działanie 3: Zwiększenie zdolności reagowania na ataki cybernetyczne
2011	Studium wykonalności Europejskiego Centrum Walki z Cyberprzestępczością	Wytyczne dotyczące współpracy przy postępowaniu z nielegalnymi treściami w internecie	
2012	Komunikat dotyczący utworzenia centrum walki z cyberprzestępczością Wykorzystanie wyników prac grupy roboczej UE/USA ds. bezpieczeństwa cybernetycznego i cyberprzestępczości oraz zainicjowanie współpracy z innymi partnerami międzynarodowymi	Państwa członkowskie: kontynuacja wysiłków na rzecz budowania krajowej świadomości zagrożenia cyberprzestępczością i potencjału ćwiczebnego oraz utworzenie centrów doskonałości	Określenie zasad sprawozdawczości w zakresie przestępstw komputerowych i ustalenie wytycznych dla obywateli w kwestiach bezpieczeństwa cybernetycznego i cyberprzestępczości Utworzenie krajowych/rządowych zespołów reagowania na incydenty komputerowe (CERT) i stworzenie sprawnie funkcjonującej sieci
2013	Ustanowienie unijnego centrum walki z cyberprzestępczością przy Europolu Rozwój zdolności prowadzenia dochodzeń i ścigania cyberprzestępczości		Europejska strategia bezpieczeństwa cybernetycznego Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie bezpieczeństwa sieci i informacji Nowy mandat dla ENISA
2014	Oznaczenie kolorów: Zielony: działanie zakończone Żółty: działanie w toku		

	CEL 4: Wzmocnienie bezpieczeństwa poprzez zarządzanie granicami				
	Działanie 1: Wykorzystanie w pełni potencjału EUROSUR-u	Działanie 2: Większe zaangażowanie Fronteksu na granicach zewnętrznych	Działanie 3: Wspólne zarządzanie ryzykiem w obrocie towarowym na granicach zewn.	Działanie 4: Poprawa współpracy międzyinstytucjonalnej na poziomie krajowym	Zagadnienia przekrojowe
2011	Wniosek dotyczący utworzenia EUROSUR-u Pilotażowy projekt operacyjny na pd. lub pd.-zach. granicy UE Poprawki PE i Rady do rozporządzenia w sprawie Fronteksu				
2012	Państwa członkowskie i Frontex: kontynuacja wysiłków na rzecz utworzenia EUROSUR-u		Rozwijanie inicjatyw w celu poprawy zdolności analizy ryzyka i jego ukierunkowania	Przedstawienie sugestii w celu poprawy koordynacji kontroli granicznych dokonywanych przez różne organy Opracowanie krajowej analizy ryzyka z udziałem policji, straży granicznej i organów celnych w celu zidentyfikowania newralgicznych punktów na granicach zewnętrznych	Państwa członkowskie: wdrożenie działań w ramach unijnego cyklu polityki Aktywne zaangażowanie w dialog na temat migracji, mobilności i bezpieczeństwa z nowymi rządami w krajach Afryki Północnej i Bliskiego Wschodu
2013	Uruchomienie EUROSUR-u				Wniosek dotyczący systemu wjazdu/wyjazdu i programu rejestrowania podróży w oparciu o dwa komunikaty oraz konsultacje z zainteresowanymi stronami Pełna operacyjność SISII
2014	Oznaczenie kolorów: Zielony: działanie zakończone Żółty: działanie w toku			Opracowanie minimalnych norm i najlepszych praktyk współpracy międzyinstytucjonalnej	

CEL 5: Zwiększenie odporności Europy na sytuacje kryzysowe i katastrofy				
	Działanie 1: Pełne wykorzystanie klauzuli solidarności	Działanie 2: Uniwersalne podejście do oceny zagrożeń i ryzyka	Działanie 3: Powiązanie ośrodków kontroli różnych zagrożeń	Działanie 4: Budowa zdolności Europy do radzenia sobie z katastrofami
2011		Wytyczne do oceny i mapowania ryzyka na potrzeby zarządzania kryzysowego Wniosek dotyczący zagrożeń dla zdrowia Państwa członkowskie: krajowe podejścia do zarządzania ryzykiem		Wniosek dotyczący stworzenia europejskiej zdolności reagowania w sytuacjach kryzysowych
2012	Przedłożenie z Wysokim Przedstawicielem ds. Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa wspólnego wniosku w sprawie wdrażania klauzuli solidarności	Dokonanie między-sektorowego przeglądu możliwych w przyszłości zagrożeń naturalnych i wywołanych przez człowieka	Wzmocnienie powiązań między sektorowymi funkcjami wczesnego ostrzegania i współpracy w warunkach kryzysowych	
2013		Regularne przeglądy aktualnych zagrożeń w oparciu o krajowe oceny ryzyka		Opracowanie przepisów wdrażających w celu budowy europejskiej zdolności reagowania na sytuacje kryzysowe
2014	Oznaczenie kolorów: Zielony: działanie zakończone Żółty: działanie w toku	Ustanowienie spójnej strategii zarządzania ryzykiem		Operacyjność europejskiej zdolności reagowania na sytuacje kryzysowe